

Sygn. akt I ACz 150/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Rusin

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **G. C.**

przeciwko **Aptece (...)Spółka jawna (...)**

w Ł.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 21 stycznia 2013 r., sygn. akt I Nc 81/12

o d d a l a zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od opłaty sądowej od zażalenia argumentując, że z przedłożonych przez skarżącego deklaracji podatkowych VAT wynika, że jego obroty w poszczególnych miesiącach lat 2011 i 2012 przekraczały kwoty miliona, względnie nawet dwóch milionów złotych, co bardziej odzwierciedla sytuację finansową pozwanego, niż stany obrotu środkami pieniężnymi na rachunkach bankowych, a ponadto strona winna w koszty związane z działalnością gospodarczą wkalkulować ryzyko związane z prowadzeniem procesów sądowych. W ocenie tego Sądu pozwana jest w stanie wyłożyć opłatę od zażalenia wynoszącą 2.319 zł.

W zażaleniu pozwany wniósł o uchylenie tego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania względnie jego zmianę i zwolnienie pozwanego od obowiązku uiszczenia przedmiotowej opłaty zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego a mianowicie art. 233 § 1 kpc przez błędną wykładnię i zastosowanie polegające na dowolnej, a nie swobodnej ocenie zgromadzonych dowodów, a także art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez błędną wykładnię i niezastosowanie, pomimo wykazania przez pozwanego, że nie ma dostatecznych środków na uiszczenie opłaty.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenia nie można uznać za zasadne.

Wbrew twierdzeniom skarżącego stan rachunku bankowego strony nie może stanowić wyłącznego kryterium przy badaniu czy strona nie ma dostatecznych środków na uiszczenie kosztów sądowych, w rozumieniu art. 103 cytowanej

ustawy. Ustalenia w tym zakresie muszą być dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy rzutujących na ocenę sytuacji płatniczej strony. Skarżący wywodzi, że od września Spółka z zupełności utraciła zdolność bieżącego regulowania swoich zobowiązań. Nie neguje jednak faktu kontynuowania działalności gospodarczej i posiadania majątku trwałego. W tych uwarunkowaniach dla wykazania, że nie dysponuje środkami na pokrycie kosztów sądowych pozwany winien usprawiedliwić niemożność ich pozyskania w dostępny dla siebie sposób, zwłaszcza przez upłynienie części majątku trwałego, względnie zwrócić się do wspólników o zasilenie przedsiębiorstwa z ich majątków.

Sąd Okręgowy przeprowadził ocenę sytuacji płatniczej pozwanego z uwzględnieniem miarodajnych kryteriów i nie znajdując potwierdzenia zarzuty zażalenie odnoszące się do naruszenia wskazanych przepisów. Ocenę tę należało podzielić skoro pozwany rzeczywiście nie wykazał, by nie posiadał dostatecznych środków na uiszczenie przedmiotowej opłaty.

Z tych przyczyn zażalenie podlegało oddaleniu (art. 385 kpc w związku z art. 397 § 1 i 2 kpc.)